

tryk, Produktionsforholdene, hurtigere bringe os bort fra de bestaaende kapitalistiske Forhold og over i andre Samfundsforhold med større Retfærdighed for de arbejdende Klasser end nu. Det er vort Motiv til at staa paa Frihandelens Standpunkt, og ikke noget andet.

Endelig vil jeg sige et Par Ord om Værditolden. Jeg lagde Mærke til, at den højtærede Minister, da han forelagde Forslaget, sagde, at der fra toldteknisk Side var gjort gældende, at Gennemførelsen af Værditolden vilde umuliggøre Bibeholdelsen af Kreditoplagsinstitutionen. Jeg beklager, at Toldteknikerne have taget dette Standpunkt. Socialdemokraterne maa ifølge hele deres Syn paa Beskatningsspørgsmaalet staa paa Værdibeskatningens Standpunkt, for saa vidt en Gennemførelse heraf er mulig. Helst se vi, at der slet ingen Told var, men naar vi skulle have Told, vil det naturligvis være det mest formaalstjenlige og under alle Omstændigheder mest retfærdige at faa en Beskatning paa Varerne, der svarer nogenlunde til Varernes Pris. Jeg har personlig Erfaring for, hvor vanskeligt det i en Branche, jeg specielt har Kendskab til, vilde være at gennemføre det, og jeg er ikke sikker paa, om en Værdibeskatning der vilde medføre den større Retfærdighed i al Almindelighed, som man tiltror en Værditold — jeg tænker her paa Tobaksfaget. Jeg maa erkende, at de Oplysninger, som den højtærede Finansminister fremkom med angaaende de Lande, der have haft Værditold og prøvet den i nogle Aar, og som have forladt den, ere fuldstændig rigtige. Man synes der ude ikke at have høstet de bedste Erfaringer. Ikke desto mindre forekommer det mig, at da der nu ligger adskillige Aar imellem, og da der jo kan være forskellige Forhold, der gøre sig gældende i de forskellige Lande, vil det være rigtigst, naar man gaar til en Toldreform, ogsaa for en Del Positioners Vedkommende at prøve Værditolden. Kunne vi ellers blive enige om at betræde den Vej, skal man fra Socialdemokraternes Side ikke møde nogen Hindring derfor. Jeg beder oven i Købet den højtærede Minister, hvis der i Tinget og Udvalget er Stemning derfor, atter tale med sine Toldteknikere og forsøge, om de ikke vare at formaa til at gøre den Prøve. Til syvende og sidst er det dog ikke dem, men Rigsdagen i Forbindelse med Regeringen, der bestemme, hvorledes det skal være.

Jeg skal nævne enkelte Tal vedrørende

Oppgørelser. Der er efter den bestaaende Lov beregnet et Gennemsnitskvantum for Aarene 1902—04 af 34,013,888 Kr. Forslaget nedsætter forskellige Positioner med 11,869,479 Kr. og forhøjer enkelte andre med 3,519,409 Kr. Man har beregnet, at ved Denaturering af Brændevin skulde man faa en ekstra Udgift af 150,000 Kr., idet man hertil beregner 5 pCt. af Brændevinskattens Udbytte, som er ca. 3 Millioner Kr. Mindreindtægten er i alt 8½ Million Kr. Derfra gaar saa Spiritusskatten, som er beregnet med 4 Million Kr. Til Rest bliver 4½ Million Kr. Trækkes herfra den større Arveafgift, der er foreslaaet, og som er beregnet til 2½ Million Kr., faa vi tilbage som Tab for Statskassen 2 Million Kr.

Som De erindrer, omtalte jeg før, at vi foruden de af den højtærede Minister foreslaaede Nedsættelser vilde foreslaa andre betydelige Nedsættelser, og jeg nævnedes det rent foreløbige Tal 7,1 Million Kr., idet jeg lovede at komme tilbage til, hvorledes dette Beløb skulde kompenseres. Det kunde for det første passende kompenseres ved en Formueskat med stigende Skala. Vi ere jo komne ind paa en Formueskat, men det er jo en meget lav Skat. Intet er retfærdigere end, at de, der have en Del, ogsaa komme til at betale noget til Stats-husholdningen. Det er jo dog til syvende og sidst ved fælles Arbejde og fælles Virksomhed, at de store Formuer tilvejebringes. Hvor dygtig, energisk og kraftig af Konstitution den enkelte end kan være, formaar han jo ikke at skabe Millionerne uden Hjælp dertil fra de enkelte og fra Samfundet. Ret og Rimelighed taler derfor for, at de store Formuer beskattes, og at de beskattes med en stigende Skala. Endvidere ville vi foreslaa, at Ejendoms-skylden ændres til en Grundværdiskat, der vilde ramme langt retfærdigere. Saa burde man ogsaa forsøge at indføre en Grundværdistigningsskat, som efter min Formening kunde give ret betydelige Beløb. Hvor meget saadanne Skatter kunne indbringe, kan man ikke forlange, at jeg eller nogen anden af mine Kolleger her skulde kunne sige; dertil savne vi det Materiale, som Regeringen har til sin Raadighed. Endvidere ønske vi en Arveskat, som jo ogsaa er foreslaaet, og jeg skal om dette Forslag kort sige, at jeg anser det for det bedste af dem, der ere forelagte. Man kan jo altid have Indvendinger at gøre her og der, men som Helhed er Forslaget praktisk og godt. Endelig skal jeg nævne en Maade, hvorpaa vi just ikke direkte kunne faa